

233. Vijfde Oirschots dictee (auteur: Nicoline van Tiggelen)

Who is Tokkie?

Tijdens een exquis dinertje van de lokale intelligentsia ontstaat – tussen de soufflés en de smeuiige sliptongetjes – een consciëntieus normen-en-waardendebat.

Aanleiding voor de discussie zijn maatschappelijke tendensen zoals geweldsexcessen door gepiercete vmbo'ers, grove taal op commerciële tv-programma's en kinderpornoaffaires.

“Er zijn geen burgerlijke mores meer”, klaagt een zedenprediker onder het copieuze bacchanaal en hij dist een tendentieuze anekdote op over de Tokkies, die naar verluidt dankzij hun intimidatiepraktijken en geweldplegingen een pro-Deoadvocaat, een positiviteitsgoeroe en een impresario kregen.

Vandalisme, agressiviteit en discriminatie vindt men onacceptabel: dat geëtter van recalcitrante types die zich zonder gêne aan onschuldigen vergalopperen of zich laconiek andermans bezittingen toe-eigenen, moet afgelopen zijn.

Waar is de tijd gebleven dat wij ons als braveriken vermeiden met tikkertje, landjepik en diefje-met-verlos, en respect toonden voor conrectoren en winkelemployés?

Ook over fecaliën op het trottoir heerst grote consensus; een eigen toilet voor hazewinden, bulterriërs, sint-bernardshonden en rottweilers is uit sanitair en milieuoogpunt wenselijk.

“De tien geboden moeten weer geïntroduceerd worden”, gebiedt een criticaster en hij voegt er stereotiep aan toe dat opvoeding primair tot de verantwoordelijkheid behoort van ouders, niet van de buurt of school; ouders moeten hun ontaarde boefjes onverbiddelijk kapittelen; daar helpt geen lievemoderen aan.

Een ingewijde kompaan meldt ten slotte dat het “ethisch reveil” van oud-premier Van Agt wordt opgekalefaterd en dat er een campagne komt om mensen te committeren aan de nieuwe etiquette.

Overigens hechten Nederlanders vooral aan waarden en normen als het om het gedrag van anderen gaat; het motto aan het eind van de avond luidt daarom: “Laten we met onze tien geboden eerst maar ons eigen tuintje wieden!”